

# İssız Sokakların Melaliyle Kal Etsem Gözyaşlarımı Silsem

— Yazan Adam · 30 Mayıs 2013

Ey suskun yar  
Ne vakit kalemi elime alsam  
Sinemin hüznünden akseden serencamı yazsam  
Yıllara sari hasretin feveraniyle sessizce ağlasam ve yine ansam

İçimi titreten  
Gönüme hüznün bahşeden  
Dilimi lal edip, gözyaşları ıstıtrap haline getiren  
İssız sokakların melaliyle sineme sökün eden, lakin ses vermeyen

Nedenler nerde  
Sualsiz hüküm vermek söyledim kimin haddine  
Hak ve hukuk adına duyarlı olmak sanki meçhul nefes kadrinde  
Hiç üzülmeden, sinenin sahifelerinde bir iz bırakmadan yok oldun niye

İnsanım, var acım  
İçimi burkan her halin lahzasında davacıyım  
Hangi yanışın kurbanıyım, niçin sual edilmez bu hicranım, arım  
Solan umutlarım halsiz kaldı, şevkimden bir takat olsun hiç kalmadı

Geceden söz edeyim  
Hüznün zermeden kederin hangisini söyleyim  
Yazılan şiirlerin dilinden mi sesleneyim, dinmeyecek mi kaderim  
Ah u zarım kimsenin değil benim, ancak hicranla var olacak vicdanım

Sevmek suç mudur  
Gönül vermek ne kadar hakikatin halinde bulunur  
Sadakat içinde nefeslenmek ne vakit bir kabahat olur, an burk olur  
Suçsuz ve günahsız bir can, yalnızca sevdiği için mi sukut etmekten sakınır

Akıl ve izan farktır  
Düşünmeden amel etmek ne kadar makbuldür  
İnşirah nasıl bir kalbin ihtiyacıdır, yalnızca keyfiyet mi aranır  
Sınırsız iştah bir had mi tanır, her isteğinin yerine gelmesi kalpte ar mı bırakır

Ne söyleyim söyle  
Yazmayan kalem misali, dertlerim benimle  
Suskun bırakan fırcat bilmem ki hangi müjdenin derinliğinde  
Zahir olan ne varsa içinde, batına erişmek haddim değil, evet, yakinen biline

Dinmiyor bu akşam  
Hissiyatım, yıllara sari anılarım ve acım  
Adeta yalnızlaşan bir figanım, rıhtımların hicranıyla yol alırım  
Hırçın dalgaların sesgisini söyle hangi gönüle anlatırım, niye sessizce ağlarım

Mustafa CİLASUN